

Yelkovan

– İ.ÇELİKLİ · 14 Ocak 2011

ayrık[1] tarlayı kaplardı,
takma sabanı zorlardı
kazma balyoz-küssük[2] elde,
eller nasırlı
nasırlı eller; taş çıkarır
mera açar, çarşak yığardı
yel[3] kovardı, yelkovanı[4]

yel kovardı, yelkovanı
babam, altı deri kaplı kalburla
tohum saçardı
üç evlek tohumlanırdı günaşırı
sürüp gitmeye ne kaldı
yarına sıra bir başka tarlanındı
kışın gelmesi yakındı

yel kovardı, yelkovanı
saban boyunduruk eşeğe
en üste de heybe;
mataralı, azıklı,
semerin arka kaşında
öküzlerin saman torbası
opsalı[5] öğendire,
bir de saban çalısı

yel kovardı, yelkovanı
tunuk[6] renkli bir manzara,
yağmur öncesi
susar; kaval, çan-gıldırka,
ve çoban köpekleri
kuşlar en yakın kuytuya sığınır
yuvalarını unuturlardı
kuşların,
cırcır böceğinin
sesi duyulmazdı.

yel kovardı, yelkovanı
armut ağaçları gıcırdar
alafalaklar[7] uçardı
sürülmüş tarlalar
toprak rengi
çalının rengi gök,
gökyüzü gri
aniden "rahmet" başlardı

yel kovardı, yelkovanı
çavgın[8] eşeği ala koyardı,
sulusepkende[9] koyunlar başlarını
birbirlerinin
altında saklardı.

yel kovardı, yelkovanı
çavgın eşeği yoldan koyardı,
öküzler adım atamazdı
heybede azık ve su matarası
sırtımda bir eski palto
başımda babamın örme kalpağı
şapkasını başına iyice geçirirdi o
yel kovardı, yelkonanı

yel kovardı, yelkovanı
gök gürler, şimşek çakardı
yel bir yerlerde unutturdu
yelkovanı
önce çiseler, sonra
oluktan boşalırcasına
yağmur yağardı
her şey - her şey sırlısıklam ıslanırdı
yel kovardı yelkovanı

[1] ayırık: her böğumundan kök salabilen, oldukça arsız olup kısa zamanda tarlayı kaplayabilen, dolayısıyla çift sürmeyi engelleyen yabancı ot,

[2] küssük: küskü

[3] yel: rüzgar

[4] yelkovan: kurusu rüzgarda savrulan dikenli otlar

[5] opsa: övendirenin ucunda, pulluğun çamurunu sıyırmaya yarayan spatüle

[6] tunuk: yağmur öncesi sıkıntılı hava

[7] alafalak: ibibik, çavuşkuşu

[8] çavgın(şavgın): çıvgın, fırtınayla yağın yağmur

[9] sulusepken: hafif çavgın, çabuk eriyen kar, karla yağın yağmur